

Selimno и Selimnia, има и друго, малко по-особено име: Islamdi.

У Рудторферъ и Фабри се намиратъ почти същите данни за Сливенъ, както и въ горния трудъ¹⁾. Сливенъ (Selimnia, Islemich, Islamdji, Selimno), се казва тукъ, е разположенъ при Демиръ-Капия, при устието на Балкана (in prossimità del Demir-Karu, gola del Balkan) и е заобиколенъ съ стѣни (è circondata da mura), съ население 20,000 ж. Тукъ се фабрикуватъ цѣви за пушки (а не топове), високо цѣнени пушки, карабини и т. н. (vi sono fabriche di cannoni, di fucili tenuti in gran pregio, di carabine etc.). Прѣвзетъ е отъ русите на 12-и августъ 1829 г., но повърнатъ на турците по силата на договора слѣдъ това (Presa da Russi il 12 agosto 1829, e poscia restituita in forza del suddetto trattato). Въ отдѣла: главни градове и пазари (città principali e piazze forte), Сливенъ идѣлъ слѣдъ Одринъ, Галиполи и Еносъ.

У Guibert, Сливенъ край обикновеннитѣ си имена, носи и казаното вече име Islamdi, което е породило и заблуждението, че Куруча се нарича съ сѫщото име²⁾.

У Райтъ, Сливенъ (Selimnia, Selimnea, Selimno и Islamje) е градъ заграденъ съ стѣни (a walled town) и отстои 65 мили на съверо-западъ отъ Одринъ³⁾.

Въ по-старитѣ издания на Британската Енциклопедия, Сливенъ (Selimno, Selimnia, Islemje) е въ одринския вилаеть и на разстояние 70 мили отъ него. Заграденъ е съ стѣни (it is enclosed by walls) и има три джамии. Има голѣми плантации на рози (Here are extensive plantations of roses) и фабрика за платове, розово масло и високо цѣнени оржия и цѣви за пушки (highly prized fire arms and gun-locks). Тукъ ставатъ голѣми пана-

¹⁾ De Rudtorffer, Unger L. A. Paris, 1847; Fabri A. Compendio di statistica militare di tutti gli stati Europei, Napoli. 1858. I. p. 57.

²⁾ Guibert Adr. Dict. géogr. 1850. Paris. Сливенъ, пише той, е върху рѣката Islamdi, има 20,000 ж., и фабрикува вълнени произведения, оржия и розово масло.

³⁾ Wright T. Univ. dict. New-lork, 1856. vol. 5. p. 392.